

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO IN POLONIA

**DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II
AI SEMINARISTI DEL SEMINARIO
MAGGIORE DI KOSZALIN**

Sabato, 1° giugno 1991

1. "Sobór święty, wiedząc dobrze, iż upragniona odnowa całego Kościoła zależy w dużej mierze od posługi kapłanów ożywionych duchem Chrystusowym, podkreśla olbrzymie znaczenie formacji kapłańskiej, podaje też pewne podstawowe jej zasady celem potwierdzenia norm wypróbowanych już wiekową praktyką oraz uzupełnia je nowymi" (*Optatam Totius*).

Odczytuję powyższy tekst, ustęp stanowiący wprowadzenie do soborowego dekretu "*Optatam Totius*" poświęconego formacji kapłańskiej, a w ramach tego szerszego zagadnienia - seminariom duchownym. Ten soborowy temat, po czterystu latach doświadczeń, jakie upłynęły od historycznej decyzji wcześniejszego *Soboru*, mianowicie *Trydenckiego*, posiada w każdym pokoleniu tak samo doniosłe - a zarazem wciąż nowe znaczenie. Potwierdzeniem tego niech będzie fakt, że po dwudziestu pięciu latach od zakończenia *Vaticanum II* i od uchwalenia dekretu "*Optatam Totius*" Synod Biskupów na swojej zwyczajnej sesji w jesieni roku ubiegłego ponownie zajął się tematem formacji kapłańskiej. Propozycje Synodu stanowią zgrab odnośnego dokumentu, który wkrótce się ukáže.

2. *Patronem waszego seminarium jest św. Jan Kanty, Jan z Kęt.* Wasz biskup przypomniał mi niedawno, że przed laty podarowałem mu czcigodne relikwie tego świętego. Wówczas to wasz biskup, biskup Ignacy ze smutkiem mi powiedział, że nie posiada własnego seminarium. - Będziesz je miał - pocieszyłem go. I dzisiaj ma już diecezja koszalińsko-kołobrzeska własne seminarium. *Deo gratias!*

Św. Jan Kanty, wielki profesor uniwersytetu krakowskiego, teolog, duszpasterz i opiekun ubogich,

niech czuwa nad tym domem studiów, domem pracy nad sobą, modlitwy, ćwiczenia w życiu we wspólnocie i solidarności.

3. Wszyscy zdajemy sobie sprawę z tego, *jak doniosłe jest znaczenie seminarium duchownego w życiu każdego Kościoła*. I dlatego też pragnę wyrazić radość, że u początku moich obecnych odwiedzin na ojczyściej ziemi dane mi jest poświęcić seminarium diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej. *Raduję się wspólną radością was wszystkich*, którzy jesteście ludem Bożym tego Kościoła nad Bałtykiem - Kościoła, który nawiązuje do tradycji biskupstwa w Kołobrzegu sprzed tysiąca prawie lat. Raduję się twoją radością, drogi bracie, biskupie Ignacy. Dane mi było przed dwudziestu pięciu laty być świadkiem i uczestnikiem nowego początku tego prastarego biskupstwa. Dziś mogę uczestniczyć w poświęceniu seminarium, które Sobór - za całą Tradycją - określa jako *"Pupilla oculi" biskupa i jego Kościoła*.

Raduję się także radością waszą, przełożeni, profesorowie i alumni koszalińsko-kołobrzesckiego seminarium duchownego.

Dziękuję dzisiaj Chrystusowi, Wiecznemu Kapłanowi, *za liczne powołania do kapłaństwa w tej diecezji*, która tak bardzo potrzebuje siewców słowa Bożego, bo jest jeszcze poniekąd ziemią misyjną, gdzie bardzo często kilka parafii obsługuje duszpastersko jeden kapłan. A jeżeli nie parafii, to przynajmniej kościołów i kaplic.

Ufajmy Bogu, że z tego seminarium będą wychodzili dobrzy kapłani, mocni duchem, umysłem, modlitwą, kochający szczerze Boga i ludzi, ludzi żyjących na tej ziemi kołobrzesckiej i koszalińskiej. Wy poprowadzicie ten Kościół ku trzeciemu tysiącleciu.

Ks. kard. Stefan Wyszyński powiedział w swoim przemówieniu na auli soborowej z okazji czterechsetnej rocznicy dekretu Soboru Trydenckiego o seminariach duchownych, że pierwsze seminarium duchowne dla swoich uczniów założył i prowadził Pan Jezus sam, bo byli oni świadkami Jego pracy apostołskiej i nauczania, a zarazem byli przez Niego pouczeni na osobności i mieli możliwość zadawania Mu pytań (*Matth. 13, 36*).

Pan Jezus, "Ten, który rozpoczął w was dobrą sprawę, niech sam jej dokona" (Phil. 1, 6).

To są słowa z liturgii święceń kapłańskich. Te słowa są życzeniem, jakie składam nowemu seminarium duchownemu nad Bałtykiem. Niech Chrystus, Książę Pokoju, Pan Dziejów, Dobry Pasterz dokonuje w was i przez was - z pokolenia na pokolenie - tego dzieła, które On sam dzisiaj tu sprawia przez posługę Biskupa Rzymu, waszego rodaka i brata.

Pod opieką Bogarodzicy i waszych świętych patronów.

Ku chwale Boga w Trójcy Przenajświętszej Jedyne.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana